

Підсумовуючи, варто відмітити, що інтеграційні процеси стали одним з найяскравіших явищ сучасного світового розвитку, запропонувавши новий рецепт зовнішньоторговельної діяльності окремих держав і світової політики, хоч і не універсальний.

Інформаційні джерела:

1. Кулініч О.А. Країнознавство: Навч.- метод. посібник. Харк. держ. ун-т харч. та торгівлі. Харків, 2011. 152 с.

ЛОГІСТИЧНІ ВИТРАТИ ПІДПРИЄМСТВ-СУБ'ЄКТІВ МІЖНАРОДНОГО БІЗНЕСУ

Стець М.Ю., здоб. ОС «бакалавр»

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **К.Ю. Величко**

Державний біотехнологічний університет

Процеси логістики становлять значну частину сукупних витрат підприємства. Логістичні витрати таких підприємств коливаються в діапазоні від 5 до 45 % від обсягу реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) залежно від виду бізнесу, географічного масштабу діяльності і співвідношення вагових та цінових характеристик матеріальних ресурсів і готової продукції. Частка логістичних витрат зростає у разі ускладнення ланцюгів постачання, змін у системі замовлень, зростання вимог клієнтів до якості обслуговування. Тенденція зростання логістичних витрат підприємств порівняно із зростанням доходів, підвищенням собівартості, забезпеченням ефективності господарювання зумовлює практичну значущість та актуальність розроблення рекомендацій щодо підвищення ефективності управління логістичними витратами підприємств, що працюють на міжнародному ринку.

Підвищена увага до логістики зумовлена її потенційною можливістю забезпечення кращої ефективності функціонування підприємств.

Логістичні витрати, які нерозривно пов'язанні з функціонуванням логістичної системи підприємства, формуються у різних сферах: постачання, виробництва та розподілу, що ускладнює можливості ефективного управління ними. Тому на підприємствах досить гостро постає проблема створення інформаційного забезпечення управління логістичними витратами; методики обліку цих витрат, адаптованої до вимог Національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку України, як бази для прийняття управлінських рішень у сфері логістики.

Дослідження, виконані професором Гербертом В. Девісом, та оприлюднені на щорічній конференції Council of Logistics Management у Сполучених Штатах Америки (США)[1], показали, що витрати підприємств, пов'язані з логістикою, становлять до 45% у структурі загальних та адміністративних витрат підприємства (табл. 1).

Згідно з дослідженнями експертів щороку українські підприємства витрачають на логістику від 10 млрд. дол. США і, щонайменше третина цієї суми витрачається нераціонально. У Європейському Союзі (ЄС) і США логістичні витрати становлять 12–16 % внутрішнього валового продукту (ВВП), у Китаї – 26 %, у Японії – 6 %. Місце України у цьому списку приблизно між Китаєм і Європою. За підрахунками експертів, в Україні на перевезення, зберігання продукції та сировини компанії витрачають близько 15 % ВВП [6]. Логістичні витрати у виручці від реалізації складають, наприклад, у Німеччині – 12,05%, у Франції – 8,71%, у Голландії – 6,74%, у Великій Британії – 7,74%, у США – 7,6% [7].

Таблиця 1 – Логістичні витрати підприємства у структурі доходів і витрат

<i>Частка логістичних витрат у структурі доходів і витрат підприємства</i>	<i>Значення, %</i>
Частка логістичних витрат у структурі сукупних доходів підприємства	7-16
Частка логістичних витрат у структурі адміністративних витрат підприємства	10-35
Частка логістичних витрат у структурі загальних витрат підприємства	20-45

Джерело: сформовано на основі доопрацювання матеріалів [2–5]

Тобто можна констатувати, що логістичні витрати підприємств, що працюють на міжнародному ринку, є доволі значними, щоб залишатися непоміченими, і ключова проблема виникає втому, щоб ефективно управляти цими витратами. Таким чином, в сучасних умовах стабільна прибутковість та високий рівень конкурентоспроможності суб'єктів господарювання, що працюють на міжнародному ринку можливі, лише за умови формування ефективного механізму управління логістичними витратами, що забезпечує оптимальну величину даних витрат в умовах виробництва. Тому таким підприємствам потрібно запроваджувати ефективний механізм управління логістичними витратами, щоб підвищити ефективність своєї роботи.

Інформаційні джерела:

1. Management of Logistics (2020). URL: <https://www.ispatguru.com/management-of-logistics/> (Дата звернення 12.04.2023).
2. Development of innovative forms of logistics provision / N. Petrenko etc. Investment management and financial innovations. 2018. Vol. 15, Iss. 2. С. 327-339.
3. Khodova Y. O. Determination of priority directions for development of Ukraine's transport-logistics system: the European vector. Молодий вчений. 2018. № 5(1). С. 337–342.

4. Metelenko N. G., Kovalenko O. V. Infrastructure and conceptual basis of transport logistics. *Економічний вісник Запорізької державної інженерної академії*. 2018. Вип. 2. С. 76–79.
5. Pysmak V. O. Improving the Management of International Supply Chains on the Basis of Logistics. *Бізнес Інформ*. 2018. № 3. С. 96–100.
6. Assessing the impact of parameters for the last mile logistics system on creation of the added value of goods / A. Rossolov etc. *Восточно-Европейский журнал передовых технологий*. 2018. № 5(3). С. 70–79.
7. Determining the sites of optimal location of regional logistics centers / L. R. Strutynska etc. *Науковий вісник Національного гірничого університету*. 2018. № 6. С. 148–155.

ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

Чеботарьова А.П., здоб. ОС «бакалавр»

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **О.В. Горох**
Державний біотехнологічний університет

Сучасний міжнародний ринок інвестицій характеризується високим ступенем конкуренції як між інвесторами, так і між країнами, що приймають інвестиції. Країни ведуть активну боротьбу за залучення іноземного капіталу в національну економіку, створюючи задля цього сприятливий інвестиційний клімат. Інвестор вибирає територію для вкладення своїх фінансових коштів, керуючись рівнем інвестиційного потенціалу й наявністю інвестиційного ризику.

Інвестиційна привабливість – це узагальнена характеристика переваг та недоліків інвестування окремих об'єктів з позиції конкретного інвестора. При цьому розрізняють інвестиційну привабливість окремих регіонів, галузей, реальних проектів, фінансових інструментів [1].

Фактори, що враховуються під час визначення сприятливості інвестиційного клімату, різноманітні, тому розглянемо деякі з них [2]:

1) макроекономічні (ВВП, ВВП на душу населення, рівень інфляції, зайнятості та безробіття, валютний курс, стан платіжного балансу, розмір внутрішнього та зовнішнього боргів країни, структура власності, темп економічного зростання, рівень споживання тощо);

2) фактори стану та розвитку фінансового ринку;

3) політичні (довіра суспільства до влади, політична ситуація в країні, збереження правопорядку, ступінь демократії, рівень корупції тощо);

4) правові (рівень управління інвестиційною діяльністю на рівні органів виконавчої влади, дієва законодавча база, наявність податкових пільг та інших переваг для іноземних інвесторів тощо);

5) інноваційні (впровадження новітніх інноваційних та інформаційних технологій, розвиток науки й техніки, дослідницький потенціал тощо);